

het wassende water
uit mijn ogen
kent deze week
geen dijken
vrij stromen
tsunami's van
emoties
diep en rauw
hou jij
ook zo van
het leven
dat zo-even
in een flits
voorbij bleek
ik keek
zeven dagen
naar alle pijn
in alle harten
en het mijne dat
krijste van verlangen
om het bange
kind
gerust te stellen
vertellen dat het
goed komt
met haar
met mij
met ons
allemaal
dwalend in
deze natte dagen
van verlies
ik kies
mijn weg
en zeg mijn ziel
alles toe te laten
te vertrouwen in
zichzelf
want wij zijn
één
iedereen
jij ik